

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. kwotę 682,65 złotych (sześćset osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 31 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. kwotę 835,32 złotych (osiemset trzydzieści pięć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 503,25 złotych (pięćset trzy złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. nakazuje ściągnąć od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 50,68 złotych (pięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa;

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 41,66 złotych (czterdzieści jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 1006/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 marca 2017 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. (poprzednio: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty

1 512,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 31 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu przez okres jedenastu dni wystawiona została faktura numer (...) na kwotę 1 826,55 złotych brutto. Dzienna stawka za najem pojazdu zastępczego wynosiła 135 złotych netto, zaś pozwany do dnia wytoczenia powództwa wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 313,65 złotych obliczone jako iloczyn dobowej stawki w kwocie 104,55 złotych brutto i okresu 3 dni najmu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 maja 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 1834/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzecznie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując okres najmu oraz stawkę i wskazując, że uszkodzony pojazd należał do segmentu klasy B i wynajęcie takiego pojazdu było możliwe po stawce w kwocie 85 złotych netto za dobę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. R.. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: zeznania świadka A. R. – protokół z rozprawy z dnia 27 października 2017 roku – k. 73-74 akt (zapis dźwięku i obrazu 00:01:36-00:12:01), zgłoszenie szkody – k. 27-31 akt szkody

A. R. użytkowała uszkodzony pojazd oczekując na miejsce w warsztacie naprawczym w G. przy ulicy (...) prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W.. Po uzyskaniu informacji dotyczącej możliwości pozostawienia uszkodzonego pojazdu do naprawy okazało się, iż warsztat naprawczy nie dysponował w tym czasie żadnym pojazdem zastępczym, który mógłby wynająć poszkodowanej na czas naprawy. Wówczas zaproponowano jej wynajem pojazdu zastępczego od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.).

zeznania świadka A. R. – protokół z rozprawy z dnia 27 października 2017 roku – k. 73-74 akt (zapis dźwięku i obrazu 00:01:36-00:12:01)

W dniu 14 czerwca 2016 roku poszkodowana A. R. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres do dnia 21 czerwca 2016 roku. Strony uzgodniły stawkę za najem pojazdu zastępczego w kwocie 135 złotych netto za dobę.

Następnie w dniu 21 czerwca 2016 roku poszkodowana A. R. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) kolejną umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres do dnia 25 czerwca 2016 roku. Strony uzgodniły również stawkę za najem pojazdu zastępczego w kwocie 135 złotych netto za dobę.

zeznania świadka A. R. – protokół z rozprawy z dnia 27 października 2017 roku – k. 73-74 akt (zapis dźwięku i obrazu 00:01:36-00:12:01), umowy najmu wraz z załącznikami – k. 18-19, 20-21 akt

W dniu 25 czerwca 2016 roku poszkodowana A. R. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) umowę przelewu wierzytelności obejmującej prawo do odszkodowania

za korzystanie z samochodu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa cesji wierzytelności – k. 17 akt

W dniu 25 czerwca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) wystawił na rzecz A. R. fakturę numer (...) obejmującą należność za wynajem pojazdu zastępczego w okresie 11 dni po stawce w kwocie 135 złotych netto (166,05 złotych brutto), tj. na kwotę 1 826,55 złotych brutto.

faktura – k. 16 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) kwotę 313,65 złotych tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego uwzględniając okres 3 dni najmu po stawce w kwocie 85 złotych netto (104,55 złotych brutto).

decyzja – k. 15 akt

Uszkodzony pojazd marki S. (...) oraz wynajęty pojazd marki T. (...) należą do segmentu pojazdów klasy B.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie pojazdów w T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy B stawki w wysokości od 73,80 złotych brutto do 252,15 złotych brutto za dobę.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 6 kolejnych dób.

opinia biegłego sądowego M. T. – k. 103-113 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. T. – k. 126-128 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także, uznając je za wiarygodne, na zeznaniach świadka A. R., w szczególności odnośnie wskazywanej przez świadka okoliczności związanej z pozostawieniem uszkodzonego pojazdu do naprawy w terminie uzgodnionym z zakładem naprawczym, a więc w chwili umożliwiającej niezwłoczne podjęcie czynności naprawczych oraz odnośnie okoliczności związanych z najmem pojazdu zastępczego od powoda.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody ustalił stawkę dobową najmu pojazdu zastępczego klasą odpowiadającą pojazdowi uszkodzonemu w okresie likwidacji szkody oraz ustalił uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynoszący 6 dób.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego w powyższych zakresach została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 06 czerwca 2018 roku” (k. 119 akt) powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. zakwestionował ustalony przez biegłego sądowego okres najmu pojazdu zastępczego wnosząc o zobowiązanie biegłego sądowego do wskazania, czy określony przez biegłego sądowego technologiczny okres naprawy wynoszący 3 dni uwzględnia czas niezbędny na dobór i schnięcie lakieru, na przemieszczenie pojazdu między stanowiskami, przerwy pracowników wynikające z przepisów prawa pracy oraz czas oczekiwania na części zamienne.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy M. T. wskazał, iż skoro uszkodzony pojazd był jezdny, to należało w taki sposób zorganizować proces naprawy, aby w momencie przyjęcia tego samochodu do naprawy na stanie zakładu naprawczego znajdowały się części zamienne potrzebne do naprawy tego pojazdu, w związku z czym brak jest podstaw do wliczania do uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego czasu oczekiwania na części zamienne. Biegły sądowy wyjaśnił także, że czas na przemieszczenie pojazdu między stanowiskami oraz przerwy pracowników wynikające z przepisów prawa pracy zostały również uwzględnione przez biegłego sądowego poprzez zastosowanie współczynnika 0,70, czyli 70% efektywności pracy. Uwzględnienie tego współczynnika w takiej wysokości skutkuje przyjęciem, że w ośmiogodzinnym dniu pracy blacharz lub lakiernik efektywnie pracuje jedynie przez 5,6 godziny. Przy zastosowaniu powyższego współczynnika oraz zaokrągleniu naprawy do pełnych dni w przedmiotowej naprawie na przemieszczanie pojazdu oraz przerwy pracowników uwzględniono 9,9 godziny. Odnosząc się do czasu doboru i schnięcia lakieru, to biegły sądowy wskazał, że czasy te zostały uwzględnione w czasochłonnościach naprawy w systemie A.. Lakier w komorze lakierniczej zostaje utwardzony w czasie około 45 minut. Natomiast proces stygnięcia i ostatecznego utrwalenia powłoki lakierowej, przy poprawnie zaplanowanym procesie naprawy, przypadłaby na godziny nocne pomiędzy drugim a trzecim dniem naprawy.

Ustosunkowując się do powyższej uzupełniającej opinii biegłego sądowego powód pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 04 września 2017 roku” (k. 135-136 akt) wniósł o zwrócenie się do zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. o udzielenie informacji dotyczących przyczyn długości trwania naprawy uszkodzonego pojazdu w ilości 10 dni, w tym okresu oczekiwania na części zamienne oraz informacji odnośnie uzasadnionego okresu naprawy w dniach od 14 czerwca 2017 roku do dnia 24 czerwca 2017 roku, albowiem zachodzi sprzeczność pomiędzy rzeczywistym czasem naprawy pojazdu w warsztacie naprawczym a czasem naprawy ustalonym przez biegłego sądowego podkreślając, że czas najmu pojazdu zastępczego pokrywał się z czasem pozostawiania pojazdu uszkodzonego w zakładzie naprawczym.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 26 października 2018 roku Sąd oddalił wniosek o zwrócenie się do zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. o wskazanie przyczyn trwania naprawy uszkodzonego pojazdu przez okres 10 dni, w tym okresu oczekiwania na części zamienne. W ocenie Sądu przeprowadzenie dowodu z pisemnych wyjaśnień tego podmiotu naruszałoby zasadę bezpośredniości i prowadziłyby do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków. Sąd miał przy tym na uwadze, że powód dołączył do akt dokument – protokół naprawy pojazdu najemcy – wydany przez warsztat dokonujący naprawy, zatem dokumentacja ta – zawierająca informacje o przebiegu naprawy – została uwzględniona przez biegłego sądowego w sporządzonej przez niego opinii. Jednocześnie w ocenie Sądu nie sposób zgodzić się z powodem, że potrzeba złożenia powyższego wniosku powstała dopiero na tym etapie postępowania, tj. po sporządzeniu przez biegłego sądowego opinii, skoro na powódzie już w chwili złożenia pozwu spoczywał obowiązek przedłożenia dowodów dla uzasadnienia czasu trwania najmu, za który domagał się zapłaty. Na marginesie także wskazać należy, że dla uznania, że okres najmu w danej sprawie był ekonomicznie uzasadniony nie jest bynajmniej wystarczające, ażeby okres ten pokrywał się z czasem pozostawienia przez poszkodowanego pojazdu w warsztacie dokonującym naprawy.

Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na przedmiotowej opinii przy rozstrzygnięciu kwestii spornych w sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 512,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia

31 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem pozostałej części odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji z dnia 18 marca 2016 roku.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanej A. R. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 18 marca 2016 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Nie ma wątpliwości, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego M. T. uszkodzony pojazd marki S. (...) oraz wynajęty pojazd marki T. (...) należą do segmentu pojazdów klasy B. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie pojazdów w T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy B stawki w kwocie od 73,80 złotych brutto do 252,15 złotych brutto za dobę.

Powyższe oznacza, iż stawka za najem pojazdu zastępczego zastosowana przez powoda w kwocie 166,05 złotych brutto miała walor stawki rynkowej. Wprawdzie stawka najmu przyjęta przez pozwanego w kwocie 104,55 złotych brutto także występowała, jednakże wynajęcie pojazdu za tę kwotę możliwe było jedynie w czterech zakładach naprawczych na czternaście poddanych badaniu przez biegłego sądowego (z czego trzy zakłady miały swoją siedzibą w G.), nie sposób zatem uznać, że miała ona walor stawki powszechnie stosowanej na lokalnym dla poszkodowanej rynku.

Rozstrzygając natomiast kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Sąd ustalając uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oparł się na opinii biegłego sądowego M. T., który ustalił, iż w realiach przedmiotowej sprawy okres najmu pojazdu zastępczego powinien odpowiadać czasowi naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wynosił 6 kolejnych dób, przy czym oprócz technologicznego czasu naprawy wynoszącego 3 dni biegły sądowy uwzględnił także dwa dni – sobotę i niedzielę przypadające w tym okresie oraz jeden dzień niezbędny na sprawdzenie jakości naprawy i przygotowanie pojazdu do jego wydania.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego (6 dób) oraz stawki w kwocie 166,05 złotych brutto, a zatem kwotę 996,30 złotych.

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 313,65 złotych, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne odnośnie kwoty 682,65 złotych.

Wobec powyższego, uznając żądanie pozwu za zasadne w tej części, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. kwotę 682,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 31 lipca 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 45,12%, a pozwany w 54,88%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 851,32 złotych (opłata sądowa od pozwu – 76 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego – 858,32 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 835,32 złotych (45,12% z kwoty 1 851,32 złotych), którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku, zaś pozwanemu – w kwocie 503,25 złotych (54,88% z kwoty 917 złotych), którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie IV wyroku.

W punktach V oraz VI wyroku na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) Sąd nakazał ściągnąć odpowiednio od powoda i pozwanego kwoty 50,68 złotych i 41,66 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w postaci zwrotu świadkowi kosztów podróży i utraconego zarobku w związku ze stawiennictwem na rozprawę (w łącznej kwocie 92,34 złotych) tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 05 listopada 2018 roku